

FORRÁS

IV. évfolyam 4. szám

2018. április

A NAGYVÁRAD-

... SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

Krisztus, a mi életünk...

Szent Pál apostol a kolosszeiekhez írt levelében, amit húsvétkor, Jézus feltámadásának ünneplésében olvassunk, így fogalmaz: *„életek Krisztussal az Istenben van elrejtve... Krisztus a mi életünk...”* (Kol 3,1-4)

Kiegyensúlyozottan élő fiatal nő egy nap autóbalesetet szenvedett és egy súlyos ütés érte a fejét. A sérülést túlélte, de hosszas kórházi kezelésnek kellett alávetnie magát, az emlékezete sérült és nagyon sok dolgot újra kellett tanulnia, napról napra. Amint gyógyult testileg, változott lelkileg is, egyre figyelmesebb, Istenre nyitottabb, mindenért roppant hálás, belső derűben élő ember lett. Mikor később beszámolt, leírta a szenvedéseit, és felismerte a változást az életvitelében így fogalmazott: „Ez ma már nem is az én eddigi életem...”

Húsvétban Jézus feltámadását ünnepeljük, és vele mi is feltámadtunk – írja Szent Pál –, a figyelmünk nem a földiekre, hanem az égiekre irányul, az életünk a feltámadt Krisztussal az Istenben van elrejtve. Krisztus a mi életünk! (Kol 3,1-4). Ez már nem a mi életünk, innen Krisztus életét éljük. Ez számunkra az ünnep életet

alakító üzenete. Keresztelő szent János a Jordán folyó partján, a Messiás útjának előkészítésekor, már hirdette ezt az húsvéti igazságot, amikor azt mondta. *„Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem.”* (Jn 3,30). Ezt a bensőséges azonosulást Szent Pál a galatákhoz írt levelében így fogalmazza meg: *„Élek, de már nem én, hanem Krisztus él bennem.”* (Gal 2,20).

János evangéliumából megismerjük Péter és János apostolok húsvét hajnali tapasztalatát. Látták a lepleket és a kendőt, ami külön feküdt összehajtvá egy helyen és hittek (Jn 20,8-9). Csak az üres sír, a kendők és semmi más. Karácsonyról, Jézus születéséről az ember sok konkrét fogalmat alkothat: a gyermek, az anyai érzés stb. – mind ismerős, tapasztalati valóságok. De húsvét, a feltámadás... csak az üres sír, a kendők és semmi más, illetve mégis, egy lényeges: Krisztus élete bennünk. Mi vagyunk a feltámadás tapasztalata, a mi életünk, a keresztény ember Krisztussal belsőleg azonosult élete. Egy lelki író szerint ez négy szinten valósul meg: a gondolatok, a szándékok, az érzések és az életstílus szintjén. A gondolataimat, az érzéseimet, a szándékaimat és az életvitelemet kell Krisztussal, az ő gondolataival, szándékaival, érzéseivel egyesítenem. Péter beszédéből, amit a mai olvasmányban találunk, már ez az egyesülés sugárzik át.

Aki elveszíti életét megnyeri azt (Mt 10,39), Jézus odaadta életét, a feltámadásával megnyerte a mi életünket is, sőt Krisztus a mi életünk, Krisztus a feltámadás és az élet (Jn 11,25) és Krisztus a mi életünk, az Ő gondolatai, szándékai, élete a mi életünk.

Pék Sándor plébános

KERESKES ÁGNES

*„Semmi sem olyan veszélyes, mint egy
bukott eszme haszonélvezője, aki már nem
az eszmét védi, hanem a zsákmányt.” –*

Márai Sándor

Békés harci dal

Végre kinyílt
A tavasz befagyott ajtaja.
Nagyon fájt ez a tél!
Jajjal, bajjal,
Szennyel, bűnnel tele,
És hazugsággal.
Félünk.
Még bújnak
Hamis bújtogatók.

Nagyot eshet a tavasz,
Sietségében.
Gáncsolók hegyet is
Emelhetnek,
Ha nem vigyázunk.
Akkor aztán vége,
Soha meg nem másszuk.
Lesz-e út, hogy bár
Mellette elmehessünk?

Húsvét táján

Sors által megtört szülők kísérik gyermekük
Szívükbe reményt öntött, poggyászukba derűt
Bugyolált óvatosan, kegyes Gondviselő
Ott is jelen van Ő, hol nem jut el térerő...
Dombon haladnak felfele úgy fáj a lábuk
Szenvedésük tűzében, hamvadnak a kátyúk...
Amint együtt felértek magas dombtetőre,
Tekintetük botlott egy fehér csiszolt kőbe
Felülete, tükrözött egy különös karcot
Egy meggyötrött termetet, vérrel ázott arcot.
Vállaira helyezve legsúlyosabb iga
Nyakában egy fémtábla, Ő az Isten Fia!
Akinek sebeire ma is dobunk bűnt, még
Térdelve engeszteljünk! Megérkezett Húsvét!

Kovács Panni,
Nagyvárad, 2018. március 26.

Beteljesedett...

Uram, Te tudtad a végzeted, és nem menekültél előle! Ha mi ismernénk a miénket, vajon mi mit tennénk?

Uram, én nem akarok kezeit mosó Pilátus lenni, töviskoronát fonni sem akarok! A korbácsot sem venném a kezembe soha! És ne engedd, hogy azok között legyek, kik sorsot vetnek köntösödre! Amikor bevonultál Jeruzsálembe, pálmaágot lengettem. És amikor köpönyegemet lábaid elé terítettem, elveszítettem. Hol, merre keressem? A tömeg magával sodort. Most itt vagyok. Uram, nem értem, mi történik? Hogy ítélnetnek el téged, és miért szabad Barabás? Engeded, hogy keresztre feszítsenek, és csak annyit szólsz, „szomjazom”? És én indulok feléd, ecettel átitatott szivacsot nyújtok Neked.

Hogy tehettem? Ez lenne az én sorsom? Én is bűnös vagyok. ÉN vagyok a bűnös. Uram, irgalmazz!

Hutyra-Gram Zsófia

A Bihar megyei Gyermekotthonok hatodik találkozója

A rendezvényre a gyerekek saját kis bemutatókkal készülnek, évről évre egyre nagyobb lelkesedéssel. Szívesen érkeznek, és egyből meg is keresik az előző évekből megismert kis barátaikat. Olyan ez a nap, mintha egy hatalmas család egyesülne. Idén a gyerekek a nevelőkkel együtt mintegy százötvenen érkeztek, akiket a Szent László kollégium bentlakásának egyetemista hallgatói fogadtak nagy szeretettel.

Először *Pék Sándor* atyát, a nagyvárad-újvárosi esperes-plébánost, a rendezvény szervezőjét kérdeztük. – *Emlékszik még az első találkozóra?*

– Az első találkozó óta ugyanazok az érzések vannak bennem, bár az elsőnél jobban izgultam és azt gondoltam, hogy a részleteken sokkal több múlik. Mára már tudom, hogy az öröm és az együttlét a legfontosabb. Az elején volt egy olyan gondolatunk, hogy jobban be kellene vonni a gyermekvédelmet, a városi szerveket, aztán azt láttuk, hogy mindez nagyon szép és nagyon jó, csak éppen nem a gyerekekről szól. Az első találkozón megfogalmazódott bennünk, hogy mennyire jó is ez, hogy teljesen ők vannak a központban és senki, és semmi más. Ez voltaképp az ő ünnepük és nem akarunk ezzel senkinek semmiféle üzenetet megfogalmazni, senkinek példát mutatni ezzel, az egész nap a gyerekekről szól.

– *A szervezésből kiveszik a részüket a kollégiumban lakó egyetemisták is. Úgy látszott, hogy számukra is nagyon fontos ez a nap. Ők hogy folytak bele az évek során?*

– Az első perctől az ő ötleteiken alapszik az egész, amihez mi csak szárnyakat biztosítottunk. Azóta vannak páran, akikről tudom, hogy a nyári vakációjukban önkénteskedtek bizonyos otthonokban, vagy az évi programjukba kapcsolódtak be jobban, de én ezt különösebben nem szeretném se lemérni, se tervezni, se vizsgálni, mert úgy látom, hogy maga ez az egy nap ott van az ő életükben, naptárukban. Fontos lett számukra is a találkozás öröme, s

mint ahogy a gyerekek közül, a kollégisták közül is vannak már visszajárók. Próbálom őket érzékelni ebbe az irányba, és mivel ez leginkább egy bizonyos korosztály, már nem iskolás szinten kell beszélni a dolgokról. A legfontosabb dolog, azt hiszem az, hogy az élet minden körülmények között a legnagyobb érték.

- *A gyerekek élményeiről vannak-e visszajelzések?*

- Az egész társaság évről évre visszajár. Én is felkerekedtem és meglátogattam őket, főleg a legeldugottabb otthont, ahová senki nem megy. Serafina nővér mesélte, hogy a gyerekeknek sok a látogatójuk és színes az évi programjuk, mégis ez egy különleges nap a számukra, amire nagy örömmel készülnek. Ezt érzik ezek a gyerekek, hogy itt minden értük van, ez a nap az övék.

Fábián Annamáriát kérdeztük, aki immár második alkalommal vett részt a találkozón. - *Milyen érzés volt először részt venni a szervezésben?*

- Az első szó, ami az eszembe jut, az a meglepődés. Ezelőtt is találkoztam már árva gyerekekkel, de hogy így, egyszerre ennyien jöjjenek és hogy ennyi vidámsággal és boldogsággal vegyenek körbe, az meglepett. Sajnos ennyire gyönyörű és egészséges gyerekek kerülnek otthonokba, ezt nagyon nagyon sajnálom.

- *Nektek, akik mind az előkészületekben, mind a lebonyolításban részt vettek, hogy sikerül feldolgozni ezeket az élményeket?*

- A találkozók után és ahányszor visszagondolok vagy megnézem a videókat, nem egészen sikerült, nem tudom felfogni, hogy miért... Miért hagynak el ennyi gyereket?! Persze ennek megvannak a világi okai, de annyira szépek ezek a gyerekek, hogy tényleg azt érzem, hogy az egészet hazavinném. Odajött hozzám két kislány, és kérdezték tőlem, hogy férjnél vagyok-e? Válaszoltam, hogy még nem. Voltam már menyasszony? Nem, az sem voltam még. De akkor mikor leszek majd az? Hát, egy pár éven belül remélem - válaszoltam. Ezután rám néztek nagy komolyan és azt kérdezték, hogy szeretnék-e gyereket. Hirtelen azt sem tudtam, mit kellene mondani ezeknek a gyerekeknek, akik szülők és család nélkül nőttek fel. Mondjam meg az igazat, hogy minden vágyam ez? Vajon nem érinti ez őket rosszul majd? Kitértem a válasz elől, de tovább beszélgettem velük, öleltem őket.

Egy nap, amikor nem szaladhat ki a szádon, hogy „vigyázz, hé! hazaviszlek!”. Akkor sem, ha ez minden vágyad.

Nádasdi Csilla Emese

www.tunder.kritiq.eu

Zarándok imája

Március ötödike. Hétfő. Hajnalodik. Ébredszik, mozdul a város. Vannak, akik munkába készülnek, vagy épp a másik oldalukra fordulnak, mert a vekker később költi őket. És vannak, ők 49-en és két buszvezető, akik nagy bőrröndöket húzva búcsúzkodnak el szeretteiktől. Nem lesznek sokáig távol, csak hat napig. Nem kirándulni mennek, hanem lélekben töltekezni, oda ahol a katolikus Egyház szíve dobog, Rómába.

Néhányan a buszhoz indulva még egyszer átismétlik, el ne maradjon egy imaszándék sem, melyeket szent Péter lábaihoz kell letenniük. Gyülekezünk. Az utolsók is befutnak. A hajnali kábultságot, egy kisebb bábeli zűrzavar váltja fel. Az indulás előtti napok egyikén, az utolsó egyeztetés, megbeszélés után, már mindenki ismerősként köszönti az addig ismeretlent. A csomagok is megtalálják helyeiket. Névsorolvasás. Lelki vezetőnk, Berci atya áldást kérő szavai után, elindulunk. „Ahol ketten, vagy hárman, a nevemben...” Igen, itt van, láthatatlanul. Végignéz, a már citromsárga sállal felfegyverkezett kis csapaton. Mosolyog. Ez az én népem! Itt van a huszonéves, a hetvenen túli, bűbáj Rózsika néni, a vezető, a beosztott, a három generációt képviselő kis család, a Halmos László kórus néhány tagja és a sok házastárs, és két munkatársam, hogy terelje nyájam. Jól van ez így! A sok kilométer és nap alatt megpróbálom, és egy igazi, Nagy Családdá teszem őket! Így lett.

Rómában, a Magyarok Nagyasszonya-kápolnában

A padovai Szent Antal-bazilikában

Róttuk a kilométereket, az időjárás játszadozott velünk, baleset és dugó miatt cammogtunk az autópályán. Velencében, a vaporettóban ülve, Noé története jutott az eszébe sokaknak, mert lent és fent is, a víz volt az Úr. Rómában, a közlekedési dolgozók sztrájkja sem tántorította el a zarándok csoportot. Órákon át álltunk sorba az audienciára várva, vagy a Vatikáni Múzeum előtt, 551 lépcsőn másztunk fel a Szent Péter-bazilika kupolájába, majd vonszoltuk le magunkat ugyanannyian le is. A Pantheon nyitott kupolája,

Róma, Szent Péter tér

esőben megvicceli a zarándokokat, esernyőt rántva járhatják körbe a templomot. A Colosseum megmaradt falai, már csak emlékeztetnek a rég-múlt időkre. Az Örök Várost elhagyva, a buszunk meghibásodása miatt, egy óras késéssel érkeztünk Assisibe. A szűk utcácskák hangulata, a három szintű templom meghittsége, lecsendesítette az addig folyamatos mozgásban levő zarándokokat. Páduában, Szent Antal bazilikájában egy román nyelvet beszélő szerzetes vezetett körbe. Előtte hálaadó misén vettünk részt, megköszönve mindazt a jót és kegyelmeket, melyekkel az Úr elhalmozott minket utunk során. Hála érte! És köszönet a szervezőknek.

Hutyra-Gram Zsófia

Assisi Szent Ferenc-bazilika

Egy mázsa szén... vagy egy marék gyémánt?

Márciusi télben zajlott az előadássorozat harmadik része, Nagyváradon a Posticum dísztermében. A terem újra benépesedett lelkes házaspárokkal, akik tudták, hogy a házasságban a harmónia nem öntermő fán nő.

Ezen a hétfőn három előadást hallgathattunk meg. Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató, feleség, négygyermekes anyja ezúttal a kisgyermek-kortól a serdülőkorig kalauzolta a résztvevőket.

Többek között rámutatott arra, hogy a játék – ami öröms tevékenység vagy alkotás – emberi alapszükség-

let, aminek hiánya erős feszültséggel jár. A kisgyermek szívesen és fáradhatatlanul tanul meg számos dolgot, miközben játszik. A játék ugyanis egy sajátos tudatállapotban zajlik, amelyben tanulni is sokkal hatékonyabban tudnak gyermekeink. A jelenlévők hallhattak arról, mekkora jelentősége van a sok mozgásnak ebben a korban, és mennyire fontos lenne, hogy ennek teret adjunk (akár az iskolákban is), így alapozva meg egy egészséges személyiség fejlődését.

Bebizonyította, hogy a játékkedv – amely rokon a munkakedvvel, sőt az életkedvvel is – egy olyan készségsíra, amelyet fejleszteni lehet, és kell is, különben a gyerekek elfelejtenek játszani, még mielőtt megtanultak volna!

Később kamaszaink a tudomásunkra hozzák: „Nem vagyok már dedós, hogy játsszak!” – s közben, ha megfelelkeznek magukról, vígan számháborúznak, rúgják a labdát, építenek legóból. Hallgattunk róla, hogy a kamaszkor mekkora átalakulással jár a gyermek szervezetében, személyiségében és milyen kihívások elé állítja őt és szüleit.

A résztvevők amolyan „használati útmutatót” kaphattak a különböző korú gyerekekhez. Támpontokat a nehezebb korszakok átvészeléséhez és bátorítást arra, hogy gyermekeink igényeit, szükségleteit megértve és figyelembe véve mindegyiküknek személyre szabott nevelést nyújtsunk.

Érkezik a tavasz, és mi szülők tudatosan keressük annak lehetőségét, hogy gyermekeinkkel minél több időt töltsünk, játszunk velük, lehetőleg szellemes, kreatív, az együttműködést és nem a másik legyőzését célzó, alkotásra ösztönző játékokat.

Kovács Katalin

Harmadik napon, a vredeniekkel

elzarándokoltunk Coesfeldre, Flemschbachra és Dülmenbe. Reggeli után a csoportunk összegyűlt a Szent György Plébánia termében, ahol Guido Wachtel atya várt minket és elmondta a nap programját, elmesélte mit kell tudnunk a Coesfeldi Keresztről és hogy Flemsbachban megnézzük boldog Anna Katherina Emmerick szülői házát, valamint a dülmeni nyughelyét.

Az atya vezetésével csoportunk elindult két mikrobusszal és két személygépkocsival a 35 km távolságban lévő Coesfeld felé, a Szent Lambert-templomhoz. Megérkezésünk után Guido atya elmondta, hogy ez számára egy különleges hely, mert ő itt szolgált 18 éven keresztül.

Coesfeld város körül egy 12 km hosszú Keresztút található, amit az ottani hívek, valamint az ide zarándokolók is végigjárnak Nagypénteken és a szeptember 14-ei, Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe utáni vasárnapon. A Coesfeldi Kereszt nem egy hagyományos formájú, hanem egy kevésbé ismert, Y formájú kereszt. A feszület, ami a Szent Lambert-templomban áll az oltár helyén, több mint 3 méter magas és majdnem 2 méter széles. A korpusz bal oldalán

és a fején ereklyék voltak elhelyezve, ezért sok éven keresztül ez egy búcsújáró hely volt. Most az ereklyét egy kisebb keresztbe helyezték, értékes, díszes kövek közé. Ha a kereszt alá, a bal oldalára állunk és feltekintünk rá, látjuk az Úr Jézus ábrázolását a sok szenvedést, amit át kellett élnie a mi bűneinkért és a világ összes bűneiért. Egy rövid elmélkedés és közös ima után, Guido atya megáldotta egyenként csoportunk minden tagját, az ereklyehordozó keresztrel.

Ezután ismét útra keltünk, a Coesfeldhez tartozó Flamschen gazdaság felé. Ebben a házban született és nevelkedett Anna Katherina Emmerick, akit 2004-ben II. János Pál pápa boldoggá avatott.

Anna Katherina Emmerick egy szegény parasztcsaládban született, kilencedik gyermekként. Az emlékház úgy van berendezve, ahogyan annak

idején a család élt szerény otthonában. Itt megtudtuk, hogy Anna Katherina szolgálóként és varrónőként is dolgozott azért, hogy pénze legyen álma megvalósításához, hogy beléphessen a kolostorba. Végül 1803-ban, apja támogatása ellenére mégis sikerült 29 éves korában bevonulnia a dülmener ágostonrendi kolostorba.

A ház megtekintése után Guido atya Coesfeldben megvendégelt bennünket egy kiadós ebéddel. Hogy Anna Katherina Emmerick nyomát kövessük, csoportunk útra kelt Dülmen felé. Itt először megtekintettük a Szent Kereszt-templomot, ahol a földi maradványai nyugszanak, majd a kis múzeumot, amelyben sok személyes emléktárgya látható. Többek között itt vannak kiállítva fejkendői, amelyeken még látszanak a véres foltok, tudniillik, homlokán viselte a mi Urunk Jézus Krisztus töviskoronázásának sebeit. Sokat volt beteg és idejét elmélkedéssel töltötte, legtöbbet Jézus Krisztus kínszenvedéséről. Gyakran végigjárta elmélyülten imádkozva a Coesfeld körüli keresztutat. Látomásai is voltak Jézus szenvedéseiről és nem csupán homlokán, hanem egész testén Jézus szenvedésének stigmáit viselte.

Csoportunk, miután megtekintette az emlékmúzeumot, visszatért a templomba, Boldog Anna Katherina Emmerick sírjához, ahol közösen

imádkoztunk, először németül utána magyarul, majd lelki élményekkel feltöltődve, visszautaztunk Vredenbe.

Itt vacsorával vártak minket: megkóstolhattunk helyi ételeket, amiket a vredeniek barátaink készítettek, valamint tiszteletünkre a magyar zászló színeiből álló vendégváró italt kevertek, amit „Ungarn”-nak neveztek el. A helyi DJK-KAB Sportklub pár tagja egy meglepetéssel készült a találkozásra. Átnyújtottak Pék Sándor atyának egy mezt, hogy jelképezze a kötődést a vredeniek és a nagyváradiek sportkedvelői között. Az egész este nagyon jó hangulatban telt, jókat beszélgettünk a barátainkkal, majd későn, elfáradva visszatértünk a szálláshelyünkre.

Így telt a harmadik napunk a vredeniekkel.

Kötting Krisztina

- Szombatonként templomi **hitoktatás** van, 11 órakor az elsőáldozásra készülő csoport találkozik a sekrestyében.
- Idén is gyűjtjük a **jövedelemadó 2% -át**, amit egy nyomtatvány kitöltésével lehet a plébániánk javára felajánlani. Ez senkinek sem jelent kiadást, ezért is kérjük, hogy a személyi igazolványok adataival töltsük ki és tegyünk meg ezt a felajánlást közösségünkért.
- **Április 29:** Húsvét 5. vasárnapja, Egyházmegyei Zarándoklati Nap.
- Márciusban a **keresztség** szentségében részesült Heinrich Csaba és Szilágyi Orsolya gyermeke, Dominik.
- **Utolsó útjukra kísértük:** március 1-én † Lőrincz szül. Ghețe Julianna, 20-án † Szabó Ferenc és † Kun Miklós, 27-én † Hideg szül. Gróza Mária testvéreinket.

*Húsvét ünnepe alkalmával,
kívánjuk Jézus feltámadásának erejét,
fényét, biztonságát egész életünkre!*

Pék Sándor plébános és Bakos Gábor segédlelkész

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Húsvétvasárnap. Krisztus feltámadása (ápr. 1.): ApCsel 10,34a.37-43 – Kol 3,1-4 – Jn 20,1-9

Az Isteni Irgalmasság vasárnapja (ápr. 8.): ApCsel 4,32-35 – 1Jn 5,1-6 – Jn 20,19-31

Gyümölcscsoltó Boldogasszony (ápr. 9.): Iz 7,10-14 – Zsid 10,4-10 – Lk 1,26-38

Húsvét 3. vasárnapja (ápr. 15.): ApCsel 3,13-15. 17-19 – 1Jn 2,1-5a – Lk 24,35-48

Húsvét 4. vasárnapja (ápr. 22.): ApCsel 4,8-12 – 1Jn 3,1-2 – Jn 10,11-18

Húsvét 5. vasárnapja (ápr. 29.): ApCsel 9,26-31 – 1Jn 3,18-24 – Jn 15,1-8

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primáriei utca 9. szám. Telefon: 0259/431-652.

www.szentlaszloplebania.ro

Készült a nagyvárad-i Litera Print nyomdában.